

Westergaard: Da vi forrige Vinter behandlede Lovforslaget om Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel, var det mit Haab, at vi dermed skulde være fri for Lovgivning paa dette Omraade, idet det var min Opfattelse, at Forholdet vilde udvikle sig saaledes, at den vilde blive overflødig. Den Opfattelse, jeg den Gang havde, har ikke ændret sig i nogen væsentlig Grad, idet jeg ikke tror, at vi faar mere Brændsel frem hverken af den ene eller den anden Art her i Landet, enten vi lovgiver derom eller ikke. For mig staar det i hvert Tilfælde saaledes, at Spørgsmaalet vedrørende Befolkningens Forsyning med indenlandsk Brændsel i Virkeligheden er et Transportspørgsmaal, og i den Henseende vilde det jo være ønskeligt, om der blev sat al Kraft ind, og det gælder for øvrigt ikke alene af Hensyn til Forbrugerne, men i meget høj Grad af Hensyn til Producenterne. Der er adskillige Steder ovre i Vestjylland, f. Eks. paa Trolldhede—Kolding-Banen, hvor der endnu ligger flere Hundrede Millioner Tørv, der ikke kan blive fordelt, fordi der er Mangel paa Transportmidler. Derfor bør man i Virkeligheden samle hele sin Interesse om dette Spørgsmaal. Jeg havde, som sagt, troet, at vi kunde være blevet fri for en Lovgivning af denne Art, men det har altsaa ikke kunnet ladet sig gøre, andre har gjort den modsatte Opfattelse gældende, og det er jo ikke saa let at afgøre, hvem af Parterne der har Ret.

Da vi sidst behandlede et Lovforslag om dette Spørgsmaal, lykkedes det os at faa indført en Tidsbegrænsning, idet Loven kun skulde gælde til 1. November. Det var meget mod den højtærede Ministers Villie, og han brugte ret stærke Udtryk. Men ikke desto mindre dristede vi os til at fastholde Kravet om Tidsbegrænsning, og det glæder mig, at det blev gennemført, fordi det har haft en overordentlig heldig Virkning paa det nu forelagte Lovforslag. Selv om det ikke fuldt ud giver, hvad jeg havde ønsket, er der dog saa væsentlig Forskel mellem det og den nu gældende Lov, at jeg kun kan udtale min Glæde derover. Jeg behøver saaledes kun at pege paa, at der paalægges betydelig ringere Pligthugst end i den gældende Lov. Endvidere er Bestemmelserne om Udskrivning af Arbejdskraft, Kørsel, Ekspropriationsbestemmelser, tvungen Indkvartering, kort sagt en hel Række Indgreb, ganske gaet ud af Loven her. Der bliver kun tilbage Bestemmelserne om Ekspropriation af Arealer til Færdsel. Det er

en meget væsentlig Indskrænkning, der derved er sket, og den vilde ikke være kommet, hvis Loven ikke var blevet tidsbegrænset.

Den Tendens, den højtærede Minister [nu omtalte] havde vist sig oppe i Landstinget med Hensyn til en Forstærkning af Afviklingstempoet i det hele, glædede ikke Ministeren. Jeg behøver sikkert ikke at forklare, at den Tendens glæder mig, fordi jeg tror, at man i Virkeligheden gavner alle Parter bedst ved saa hurtigt som muligt at komme ud af Tvangsforanstaltninger baade paa det ene og det andet Omraade og ind i frie Forhold. Jeg vil i Grunden ogsaa tro, at den højtærede Minister i nogen Grad deler den Opfattelse, men ikke tror paa, at Tiden endnu er inde dertil. Jeg tror ikke, at Ministeren i saa Henseende ser rigtigt; han er sikkert noget for søngstelig. Efter min Opfattelse vil man komme til at skade ved dette i Stedet for at gavne, hvad der dog maatte være Hensigten. Spørgsmaalet her drejer sig i Virkeligheden om to Ting, Fordelingen af Brændselet og Afviklingen af Brændselsnævnets hele Administration. Der tages ikke særlig Sigte paa Befolkningens Forsyning eller paa Fremstillingen af indenlandsk Brændsel.

Da de Ændringer, der er vedtagne i Landstinget, gaar i den Retning, som jeg hele Tiden har ønsket, og blandt andet bestemt afgrænser Brændselsnævnets Virksomhed, kan jeg, selv om Forslaget ikke fuldt ud opfylder det, som jeg og mit Parti havde ønsket, dog paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hauge: Lovforslaget foreligger jo nu i en noget anden Skikkelse, end da det blev fremsat. De Ændringer, der er foretagne i Landstinget, har efter min Mening ikke gjort det bedre, men efter Omstændighederne vil jeg dog anbefale det til Vedtagelse. Jeg kunde imidlertid ønske en enkelt Ændring, i alt Fald en tilstrækkelig Tilkendegivelse af, hvad man eventuelt kan tænke sig. Naar jeg anbefaler Lovforslaget, er det ikke, fordi jeg mener, at Situationen paa Brændselsomraadet egentlig er klarere end ved tidligere Lejligheder, der er snarere Grund til at fremhæve, at den er ganske overordentlig vanskelig og kan blive endnu vanskeligere i den nærmeste Fremtid. Noget bestemt kan der ikke siges derom, men saa meget ved man, at i Øjeblikket tilføres der Maaned efter Maaned Landet betydelig mindre Brændsel, end der for-